

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

The Gospel Messenger

“Az Istennek pedig legyen hála az
Ő kimondhatatlan ajándékáért”.
II. Kor. 9:15.

Published Semi-Monthly by the Hun-
garian Baptist Union of America.

“Ezért ad jelt néktek az Ur maga:
Imé, a szüz fogan méhében, és szül
fiút, s nevezi azt Imánuelnek. És. 7:14

Kiadja az Amerikai Magyar Bap-
tista Szövetség, havonta kétszer.

ÖRÖK KARÁCSONY

Irta: E. L. KAUTZ.

Kilencvenmillió rabszolga görnyedezik Róma hatalmas civilizációja alatt. Fölöttük s rajtuk a durva katonák, gőgös urak, fényes papok, hatalmas cézárok rendjei. Béke mindenütt, béke amit a római rövid kard biztosít. A millióknak sorsa: nyomor, inség, robot, kétségbeesés; a felsőbb ezreké: fényűzés, dáridó, életunság. Egy nagy kábultság feküdt az emberiségre. Egy hatalmas fényes korszak végelgyengülésben, bár mosollyal és fényben haldoklik. Csak pár száz év és a keleti barbárok áradata termékeny Ázsia méhéből elsőpri véglegesen.

* * *

Cézár parancsára a kolosszális, bonyolult állami gépezet megindult. Új népszámlálást rendel, hogy hatalmát pontosabban megmérhesse és több adót hajthasson be népe verejtékéből. Államfentartó és dicsőséget szomjazó lelkének kipatanása e terv.

A világ egy távoli kis sarkában, messze Judeában ki-ki saját városába tér tehát. Köztük egy pár, mely Bethlehem felé siet. A férfi bosszankodva nógatja türelmes szamarát, melyen szelid arcu neje ül, fáradtan, bágyadtan. Hogy is ne bosszankodna? Őt a nagy Dávid király rokonát, rángatja ide-oda Cézárnak láthatatlan, hosszú keze! Ah, mikor is jön el a Felkent, ki népét megszabadítja!... Mily kevéssé érti, hogy annak az ábrándos nagy szemű nőnek szíve alatt ébredzik ő, akit oly sóvárogva vár és akiben annyira csalatkozik majd, mert olyan más, mint elképzelte... Mint csalatkozni fognak sokan, sokan ő utána, a kik a Messiást saját tervecskéik megvalósítására használnák — akkor, most, mindig... És az okatlan állat nyugodt megadással és egykedvűséggel üget tova a bethlehemi poros uton. Ő mit sem ért mindebből, de végzi kötelességét....

Megszólal a bágyadt szüz: Miért haragszol, kedvesem? Minden az Urtól van nemde! És ő jó. Tehát ez is csak javunkra válhat....

Amde a férfi, nemének okoskodó eszével, nem fogadhatja el ily vaktában neje finomabb lelkének sejtelmét....

Igy haladnak tovább — mint sokszor azelőtt, évezredekken át és mint sokszor azután, évezredekken át — a türelmes okatlan állat, a lassu gondolkozásu, erős, büszke férfi és a gyöngé, bizakodó, intuitív lelkületű nő; és ép oly kevéssé, vagy ép oly jól értik, miért.... És a Messiás velük jön,

mindig, mindig velük, míg fénye be nem tölti a világot.

* * *

Miért oly kevés az érzékeny lélek? A fő Szellem, ki ezt a félelmetes nagyságu egyetemet kormányozza, miért nem talál több hozzá hangolt lelket, amelyek megértenék szándékát? A menyeyei leadó állomás izgalmasan küldi korszakos programját. Micsoda jelentések! Mily fölséges zene! És nincs, aki hallaná! Cézár, királyok, papok, urak, rabszolgák fel, fel!

Hiszen, ha ez igaz, akkor nem marad így a világ, ez a biztos, jól megalapozott kényelmes, szép rossz, csunya, erős római világ.... Nem, nem, soha sem marad úgy, ahogy van. Tágul, bővül, fejlődik a kényelmet és megállapodást szerető emberek bosszuságára.

De van, van mindig egy néhány, aki lát, hall, érez. Messziről jönnek imbolygó tevék hátán a titokzatos Keletről. Tudósok ezek, nem, magasabb lények azoknál. Látók, látják, amit a többi nem lát. Azt, őt keresik a királyi palotában, ahol a nagyokat szokás fölkeresni, a pompa fény, hatalom légkörében — de hiába.... Keresik a főváros tolongó tömegében. Hiába, a nagy városban e lelki Nagyságot nem találják.... Tovább, tovább; egy kis falu végén a kivetettek és állatok között, ahol nem keresik az emberek a Nagyot, a Fényest, ott találják meg: egy Csecsemőben!

És ott találkoztak az egyszerűekkel. A föld gvermekei voltak ezek, tudatlan barompásztorok. Hanem volt tudományuk is: az az egészséges, közvetlen, a Természet ölen nyert ösmeret, nagyon más az iskolák vitatkozó, lármás tudásától, hívó, bizalommal telies.... Így találkozott az egyszerűség a műveltséggel és egymást átölelték az alázat és hit karjaival. Ott a Csecsemő előtt, akkor — és most — és örökké.

* * *

Node a Gonosz nem nyugodhat. Almatlanul hanykodik selyem párnáin a koronás gyilkos. Nem megölt anvjának, fiának, rokonainak vádló szellemei tartják ébren. Ezt a megkövesedett lelkiösmeretet ily emlékek már nem nyugtalanítják. Különben is ezek az ő fajtájához tartoztak.

De bántia az idealizmus, amely a keleti bölcsekben elélt. Ezt nem érti. Ezt a szép, anyagi, hus és vérből való, pompától csillogó, arannyal megvásárolható, fegyverrel hódító világot azok

semminek tartják! Egy Csecsemőt kerestek, aki királynak született. Milyen uralkodó lesz ebből? És a durva erőszak, a buja testiség, a démoni önzés fél, retteg a Csecsemőtől, az örök Szellem-től, a kérlelhetetlen Szeretettől. Nem érti azt és fél tőle. Sejtí, természetének minden ösztöne sugja, hogy kettőjük számára szűk e nagy világ.

Igy volt ez akkor. Így van ez ma. Így azóta mindig és mindörökké....

* * *

Heródes katonái körülvették az alvó falut. Csendben történt, váratlanul, ahogy mindig támad a gonosz. Kard csillan, dárda villan; kis csecsemők utolsó sikolya és a felriasztott, kétségbeesett anyák jajveszékélése tölti be Bethlehemi utcáit és száll vadul, keseredetten a fekete ég

felé. És a csillagok hidegen, egykedvűen bámulnak a falura, az emberek keservére, tehetetlenségére, gonoszságára... Akkor — most — mindig....

Ne sirjatok szegény szívek. A Csecsemő visszajön közétek. Önkéntes áldozat lesz. Nem akar ő menekülni. És mikor megjön, a Szeretet, a Szellem küzd majd meg egy nagy véres tusában és önzéssel, a Gyűlölettel a Testtel. És a Szeretet meghal, hogy éljen.

Igy lesz ez mindig. És a Csecsemő gyöngé, de a szeretettől mindenható kacsói addig cirógatják az emberek szívét, míg az kigyógyul rémes betegségéből és Isten fénye, békéje, szeretete, ereje tölti be.

Üdvözlégy, üdvözlégy, örök Karácsony!

ELVESZETT, MEGTALALTATOTT.

Irta: Fodor Gábor.

Amerika egyik kis városában éldegélt egy munkás házaspár. Nem voltak gazdagok, sőt szegények voltak. Azonban a boldog meglepődés sugárzott ki életükből.

Egyetlen gyermekük képezte örömüknek, reményüknek, boldogságuknak központját. A fürge tekintetű, mosolygó arcú, engedelmes fiú, örömet, vidámságot varázsolt a szülők életébe. Az évek multak. A szülők és a gyermek közötti mély baráti viszony nem hidegült meg, mint sáros, sok esetben történni szokott, hanem még jobban ki-fejlődött.

A világháború iszonyatos áramlata Amerikát is magával sodorta. A szülőket szerető fiú 22 éves volt, mikor a véres áram őt is elsodorta a boldog kis családi tűzhelytől.

A megfosztott fészekben lassan nehezen teltek a hosszú, szürke napok. Jött egy lesoványult levél. A többek között olvasták: Kedves szüleim, az az áramlat, mely kiragadott közülük, a kedves békés otthonból, tovább sodor. A legkésőbbi hadiparancs

szerint, három nap múlva a fronton leszünk. Persze ne aggodjanak miattam. Bizom a Jó Istenben, aki idáig meksegített, ezután is velem lesz..." Ez volt az utolsó levél.

Jöttek-mentek az ólomlábu napok. Heteken át. Mind egy-egy nehéz terhes fellegetként hatott a szülőkre, amely a reménység napját mindjobban eltakarta szemeik elől. Aggodalmuk, bánatuk folyton nőtt. Semmi hír. Az édesanya szerető szíve nem birt belenyugodni a sötét, bizonytalanságba. Kétségbeesetten kerestette fiát. De minden hiába volt. Azonban a reménység mécsese még mindig pislogott szívök sötétiében.

Egy napon gvászkeretű levelet hozott a postás. Mikor az édesanya meglátta, a jaj Istennem" kiáltással ájultan rogyott össze. Az anya, aki szintén megrendült. ijedten locsolgatta félholt neijét. Fárasztó munka után sikerült magához téríteni. Azután izgalmasan olvasta a levelet, melynek röviden a tartalma ez volt: Fiuk egy ütközet áldalmával hősi halált halt.

A szülők szíve majd meghasadt a fájdalomtól. Az édesanya valamennyire ugvan jobban lett a betegségéből. Azonban a napok hosszúak voltak

mindkettőjük részére. Az élet nehéz és reménytelen. Nem bírták feledni egyetlen hón szereztett gyermeküket.

A város egyik hü lelkipásztora, aki örömét találta az élet elcsüggedetteinek vigasztalásában, értesült a sors által megtépt szülők reménytelen állapotáról. Elment hozzájuk, hogy az Ur szavaival vigasztalja őket. Többszöri látogatás után a bánat fellegei oszladozni kezdtek az Evangélium fénye által. Az idős pár élete derültebbé vált. Eljött Jézus a szabadtér, aki élő reménnyel töltötte be szívöket, amely azt a tudatot táplálta bennök, hogy egy szebb, dicsőbb életben találkoznak fiukkal, ahol többé nem lesz elválás.

*

Jött a karácsony örömnépe. Az idős pár fiuk emlékeztére és annak örömére, hogy megismerték Isten megmentő kegyelmét, feldiszipettek egy karácsonyfát. Mikor elkészült pompázó fényben fürösztötte szerény hajlékukat. Amint gyönyörködve nézegették, az aszszonynak eszébe jutott, hogy valami hiányzik. Előszedte fiának gyermekkori játékeit, kis ruháit, karácsonyi ajándékait. Elhelyezte őket szépen, sorba a

fa alá. Miután mindez megtörtént, leültek egymás mellé, kezükben, mély csöndben. Lassan elkomolyodtak. Rágondoltak arra, hogy azok a játékok valamikor kimondhatatlan örömmel töltötték el boldogult fiuk lelkét. Néztek, néztek és csendesen zokogtak.

Egyszerre halk kopogás hallatszik. Az asszony gyorsan le-törli könnyeit és félénken az ajtóhoz lép. Az ember pedig tágra nyílt szemekkel leste, hogy ki lép be. Amint az ajtó feltárult, egy félkezü, összetört külsejű, fiatal ember köszönti őket barátságosan.

„Kit keres?” kérdezi az asszony. A vándor nem szól semmit csak néz. „Kit keres?” kérdezi ismét gyanakvó hangon. Az idegen felzokogott: „Édes anyám!” A következő pillanatban már a nyakában csüngött és hullottak az örömkönnök, mint a záporosó.

A két öreg a meglepetéstől és a meghatottságtól, nem tudott hová lenni. Hirtelen nem tudták, higgyenek-e saját szemüknek.

De amint beljebb léptek, a kis szobában az édesanya kezdte cirógatni. Ugyanaz a haj... Az az arc... Amint beszélt, ugyanaz a kedves hang csendült meg ajkán, amelytől valamikor hangos volt a kis ház. Az anya fel-sóhajtott: „Istenem, hogy lehet ez, hogy az én fiam elveszett, megtaláltatott, meghalt, feltá-dadott?” Beszélj drága gyerme-kem, mi történt veled?”

Édes jó szüleim, nagyon sokat szenvedtem. Súlyosan meg-sebesülve, fogságba kerültem. A jobb karomat levágták, mert máskülönben vérmérgezésben pusztultam volna el. Betegsé-ge-met fokozta erős hűlésem, a mely hónapokig az ágyhoz kö-tött. De hagyjuk ezt, nem be-

szélek erről most, mikor örül-nünk kell a boldog viszontlátás-nak.

Részemre öröndetesebb, hogy a jó Isten, akiben biztam, nem csak megsegített, de megismer-tette velem az Üdvözítő Jézus Krisztust, aki megmentette lel-kemet és elhozta részünkre ezen kedves pillanatok.

Künn, fehér hólepel takarja a fekete földet. A szél vidáman dúdorászva táncol a fák között. Bent a kis házban az evangé-lium tiszta fénye elüzi a szen-vedés és a bánat fekete árnyait. A karácsonyfa köré ülve, öröm-től sugárzó arccal boldogan éneklik együtt. Ha reád gondo-lok óh Bethlehem, nagy öröm tölti be a kebelem!”

A CSAVARGÓ.

Irta: Kásha József.

Chinatown, New Yorkban az a hely, ahol az élet hajótörött-jei laknak. Anyagilag és erköl-csileg lezüllött emberek; piszkos rongyokba burkolt gyermekek kármin vörössel kifestett kétes személyek és uton-utfélen fekvő, hörgő szerencsétlenek. Ezeket láttam tegnap éjszaka egy óra-kor Chinatownban.

Éppen az egyik sötét téren ballagtam keresztül, amikor a félhomályban két különös alakot láttam mozogni. Közelebb men-tem. Az egyik a padon hortyog-va aludt, a másik őt felébresz-teni igyekezett. Ez egy előkelő gentlemennek látszott. Nem so-káig nézhettem őket szó nélkül.

— Ugyan kérem, miért nem hagyja aludni ezt a szerencsét-lent?

— Mert fel kell ráznom még a lelkét is — válaszolt ő.

— Talán abban még én is se-gíthetek, kérdeztem.

— Igen, ha Ön is éppen ugy adósságának tartja — szolt és elindult taxit keresni. Elég messze kellett gyalogolnunk, míg végre telefonálhattunk. Ut-közben aztán megmagyarázta a dolog miértjét.

„Tizenhatsz esztendeje annak, hogy ezt az embert nem láttam. Akkor rég munkatársak voltunk és a zsebmetszés művészetével tengettük életünket.

Egy karácsony előtti napon ki akartuk használni a tulzsufolt villamosok utasait. Észrevettek bennünket, megragadtak és majdnem agyonverték. Én sze-rencsésen kiugrottam a kezeik közül, de az egész sereg üldöző-be vett. Sok akadály volt az utamban, nem tudtam jól futni. Amikor már csaknem utólértek, támadt egy mentő ötletem. Ugyanis a Central Park mellett szaladtunk el. Ez volt az én sze-rencsém. Hirtelen beugrottam egy széles fatörzs mögé. Üldö-zőim az izgalomtól elvakulva, futottak el mellettem, én pedig sebesen fölmásztam a fára, hogy a visszajövő keresők elől rejtve legyek. Szerencsémre ez a fa hatalmas vén fenyőfa volt. Bozon-tos lombjai a reáarakodott hó-palásttal együtt, jól eltakartak engem a kutató visszatérő dühö-sen ordító üldözőktől.

Csak attól féltem, hogy a kö-zeleső épületek ablakaiból észre-vesz valaki. De emiatt nem so-káig kellett aggódnom, mert hamarosan besötétedett.

Dacára annak, hogy megme-nekültem, mégis roppant rosszul éreztem magam. A fejem erő-sen sajgott attól az egy ütéstől, amit egy esernyő által kaptam. Azonkívül éhes is, szomjas is voltam, sőt a tagjaim is kezdet-tek elernyedni a fagyos hideg miatt. Hirtelen valami zajt hal-lottam az egyik ablak felől. Va-lami rózsaszínű fény derengett

az ablakon keresztül. A fény erősödött és most már egészen jól beláttam a szobába.

Pazarul feldiszitett karácsonyfát láttam csillogó, szinompázó fényében. Majd gyermekeket, a kik berontottak az ajtón, meghökkentek egy pillanatra a karácsonyfa csodás varázsa előtt aztán kacagva, ujjongva körülszaladgálták a szobát ajándéktárgyaikkal együtt. Amikor a szaladgálásból egy kissé kijózanodtak, mint apró egérkék hadserege örömköltésökkel támadták meg szülőik karosszékét nem nyugodva addig, míg mindenik meg nem találta a maga helyét, a papa-mama nyakában vagy ölében. A látvány engem annyira meghatott, hogy majdnem leestem a fáról. Ezalatt kint ott a hidegben, zizegve ereszkedtek alá a hópelyhek és a székesegyházak tornyai karácsonyi kedves karangzugással zsongták tele a levegőt. A kezem szorítása alatt felmelegedett fenyőfa, karácsonyfa, fenyőillatot lehelt felém és a szobából az ablakokon keresztül édes karácsonyi hangulat szűrődött át. "Csendes éj. Szentséges éj. Mindenek nyugta mély..." Talán sohasem éreztem magam olyan nyomorultnak, szerencsétlennek, mint éppen abban a pillanatban.

Mint a Vezuvból a láva, úgy tört ki belsőmből egy csomó önvádoló jaj. Akkor láttam meg igazán, hogy mi és hol vagyok. Rongyosan, éhesen, szomjasan, szerencsétlenül, dideregve, egy fa tetején a Törvény elől bujdosva. Amíg ezek az emberek kedves, meleg családi körben a karácsonyt és a mennyországot élvezik, addig én itt künn a fagyos hidegben és a nyomortanyán a pokol és a szenvedéseké vagyok. Óh Isten! Csak még egyszer adj kivezető utat!

Bent a szobában ezalatt be-

fejezték a karácsonyi ünnepséget. Asztalhoz ültek vacsorázni. Mintha vártak volna valakit, mert egy terítéssel többet készítettek. Észrevettem, hogy egynéhányszor az ablak felé néztek. De nem féltem, mert tudtam, hogy világos szobából nem lehet a sötétbe kilátni. Tévedtem. A férfi egy hirtelen mozdulattal feltépte az ablakot. Kis hijja, hogy a meglepődés miatt le nem ugrottam a szörnyű mélységbe. De azt kár lett volna megtennem, mert ő, habár kissé gunyolódva is, de jó szívvél szólt:

— Mi a szándéka uram? Melegebb helyet nem talált az időtöltésre csak a fatetejét?

— Talán találtam volna, de... visszakönnyezni az elmúlt karácsonyokat az áldott gyermekkorból és a gyöngéd anyai csókokat csak itt lehetett. Ez a hely a legmelegebb volt szívem részére.

A jó ember bizonyára láthatott könnyeket csillogni szememben, mert az irgalmas samaritánus hangján szólt hozzám.

— A mi asztalunkon minden karácsonykor több van egy terítéssel valaki részére, aki hontalan. Jöjjön be hozzánk és foglalja el azt!

Azt az estét aztán, a mit köztünk töltöttem, talán sohasem tudom elfelejteni. Egy nappal később ismét náluk voltam. Ugyanannál az ablaknál álltam, ahol előző este. Csak akkor kint a hidegből; a fenyőfa lombjai közül néztem be. Most ugyanannál az ablaknál a meleg szobából néztem ki, ahol már kezdett sötétedni. A fenyőfa örökzöld lombjai között átláttam a tulsó oldalra, ahol az egyiptomi Obelisztk meredezett hegyesen ég felé mutatva. A félhomályban ez úgy tűnt fel nekem, mint

egy ó-kori Góliátnak a mutatóujja. Az egyiptomi obelisztk és a család jószívűsége között valami összefüggést láttam. Ez juttatta aztán eszembe, hogy hatalmas Fáraók, Cézárok, Nérók uralták a világot, milliókat is sanyargatva, de nem maradt meg semmi sem hatalmukból. Pedig neveiket a kőnél is keményebb sziklákba vésték holttesteiket az enyészet vasfoga ellen is megóvták; sőt még ez a Central Parki Cleopatra Obelisztk is jelenti, hogy "Volt". De vajjon kinek csillog fel a szeme, ha hallja nevüket említeni? Volt egy másik király is. Ő mint szegény, ország, katona, otthon nélkül halt meg, elhagyatottan. Mégis ma már minden szájából hozsánna hangzik feléje. Ő nem véste nevét kősziklába és nem is maradt utána "obelisztk". És mégis, még ma is, asztalt terítetek szeretetében a hontalan részére. És még ma is, nevének hallatára, ezernyi mosolyban olvadnak össze a szívek.

Ezt a karácsonyt sohasem tudom elfelejteni, de nem is akarom. Kicsérélt engem belsőleg és külsőleg. Most pedig megtaláltam ezt a régi, de sötét emlékü barátomat és kollegámat. És mert nekem is van otthon az asztalomon egy terítéssel több, mint kellene, a hontalannak helyét neki adom."

A taxi megérkezett. A deliriosos álmából ébredő szerencsétlent behelyeztük. Az idegen ur melegen rám mosolygott és a yellow cab füstölögve robogott tova. Én pedig lélekben elmélve, hosszasan néztem utánuk.

"Hol van a zsidók királya, aki megszületett? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten és azért jövének, hogy tisztességet tegyünk néki."—Máté, 2:2.

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

THE GOSPEL MESSENGER

As Amerikai Magyar Baptisták
tulajdona.

Editor in Chief: Rev. M. MAJOR,
főlelős szerkesztő.

Editor: Rev. G. PETRE, szerkesztő.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre \$2.00

Fél évre \$1.00

Subscription per year.....\$2.00

Subscription half year.....\$1.00

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
4142 Lorain Ave. Cleveland, O

Entered as second-class matter at the
postoffice at Cleveland O. under the
Act of March 9, 1870.

rate of postage provided for in section
Acceptance for mailing at the special
1103, Act of October 3, 1917.

Szerkesztők rovata

KAPTÁL-E AJÁNDÉKOT? Ha a bölcs király szerint "mindennek rendelt ideje van", akkor karácsony az ajándék osztogatásnak ideje. Az emberek egymásról megemlékeznek, egymásért szívesek s kisebb-nagyobb áldozatokkal lepik meg azokat, kikkel szeretetüket éreztetni kívánják. A világ lakói közül kevesen veszik észükbe azt, hogy az Isten lelke csekély mértékben megszállja az emberiség szívét s ezáltal történnek a karácsonyi meglepetések, csodák.

A sok ajándékot osztogatók között, ha kevesen is, de kerülnek olyanok, kik senkitől semmiféle ajándékot nem kapnak. Máskülönbén feleslegesen volna használva ezen mondat: "Kaptál-e ajándékot?" Az emberek által gyakorolt ajándék osztogatásban nem mindig jelentkezik a tapintatosság, bölcsesség és önzetlenség. Azonban sokkal inkább látjuk azt a legnagyobb ajándék osztogatónál, Istennél.

Két rendkívül nagy ajándékkal lepte meg ezt a világot. A Megváltó Jézus Krisztus és a Szent Lélek elküldése által. Ezekben az ajándékokban lelik az Istenben hívők legnagyobb gyönyörűségüket. Örömmámorukban igen messze képesek elmenni. Egyszer azonban mégis megáll az ész, a bölcsesség s tehetetlenségében csak azt mondja: "Istennel pedig legyen hála az Ő kimondhatatlan ajándékáért." II. Kor. 9:15.

SZEGÉNNYÉ LETT mi értünk az ég és föld Ura. A menny összes lakóival csodálta Krisztusnak ezen merész vállalatát. Nem értették meg sem mennyben, sem e földön. Még ma sem értik. A karácsonyi öröm helyét az ember szívében átadja a kételemek, reménytelenségek átkos zsarnokának. Nincs hely Jézus számára, mint hajléktalannak kell élni a kényelemben, bőségben élő emberiség millió között. Kevés helyen adnak helyet Jézusnak a szíven. Péter és János haragja a szamaritanusok falvaival szemben méltán rá illene erre a világra, de a bölcs Szeretet még meghosszabbította türelmét a kételkedő emberiséggel szemben.

*

SZAKÉRTŐK SZERINT ebben az országban egy billió és 500 millió dollárt hord a nép a zsebében, vagy tartja privát rejtékhelyeken. Ez az összeg felét képezi a nemzet összes pénzállományának. Hogy mennyi szellemi érték van elrejtve az Isten népénél, csak az Ur tudja, de hogy rengeteg — az tény.

Mennyi ima marad kifejezetlen, mennyi jó szó soha nem ölt testet, mennyi vallástétel nem születik meg, mennyi jó olvasás, tanítás, prédikáció megy végbe, melyek nem érvényesülnek a közéletben!----

*

A "THE BULLETIN" novemberi számában olvassuk: "Valahol s valamiben az egész természet megtalálja legmagasabb kifejezését. A szervetlen világ legtokéletesebb eleme a gyémánt. A növényvilág legkiválóbb szépsége egy teljesen kinyílt rózsza. Az állatvilág tökéletességét egy telivér ló képezi. Az embervilág legkedvesebb tényezője egy édesanya gyermekével a karján. Istentől a legmagasabb rendű kép egy keresztre feszített Ember."

*

"LEARN TO TAKE GOD SERIOUSLY" — mondja, illetve írja valaki. "Tanuljuk meg komolyan venni Istent" — jelenti ez az angol mondas. Lót vejei tréfának tekintették a figyelemztetést és kivehetőleg elpusztultak. Lót felesége sóbálvánnyá váltott, mert nem vette komolyan az isteni utasítást. Vannak emberek, vannak dolgok, vannak intézkedések, melyeket nem muszáj komolyan venniük, de Istennel szemben mindig komolyaknak kell lenniük. De ne értsünk ezalatt csupán valami külsőt,

az arcnak különös kifejezését, hanem mindent, ami méltó Istenhez és hozzánk értelmes gyermekeihez.

NEMZETKÖZI BAPTISTA ÜNNEPÉLY.

A baptista vallás felekezete az egyetlen, hol kasztrendszer nemzeti-ségi határvonalak nem léteznek. Ezen tekintélyes csoportban már megvan vetve a világbéke szilárd fundamentoma. Ha itten-ottan történnek is visszaélések a krisztusi indulatokkal, az általánosságban mégis Krisztus önzetlen szelleme uralkodik, mely rokonná teszi a világ összes népét.

Ezen szellemnek láttuk kifejeződését december 1-ső vasárnapján Cleveland Euclid Ave.-i angol baptista templomban. Tíz nemzet volt koncentrálna a helyen kik hozzá is járultak az est lélekemelő, elragadó programjának előállításához. A magyarkombinált zene Holton és Buckeye Road-ról Szabó Péter t. vezetésével szépen működött, míg a helybeli három gyülekezet együtt működő énekkarát Szabó László t. vezette. Számban több mint 75-t.

A megjelentek száma több mint 2500 személyt tett ki, mely csoportban az angolok után a magyarok jutottak fölénybe. Több mint 300-an képviseltük nemzetünket és szövetségünket. Azt hiszem egy jó demonstrációja volt a városban végzendő magyar munkának.

Négy bevándorlott baptista szónok foglalt helyet az emelvényen, kik a városi misszió nagyérdemű titkára, Dr. D. R. Sharpe meleg, elismerő szavai által sorban be lettek mutatva, mielőtt szólásra emelkedtek. Nemzetiség szerint olasz, román, tót és én aláírott magyar prédikátorok tartottunk rövid előadást angol nyelven.

Egyébként a program oly gazdagnak bizonyult, hogy az idő előhaldottsága miatt sokat le kellett vágni belőle.

Dr. Sharpe és Dr. Walker a helybeli gyül. prédikátora, azt hiszem nem tett eddig jobbat, minthogy összehozza a nemzeteket és lelkesítse az együttműködésre. Városunkban ez ünnepély az első, de remélem nem lesz az utolsó. Óriási hasznát megfogják vezető embereink érezni és e miatt elodáztatlanul szükségesnek találják legkevesebb egy évben egyszer megtartani.

PETRE GÁBOR.

Missziómezőkről.

NEW BRUNSWICK, N. J.

Evangelizálási Örömhét a New Brunswicki gyülekezetben, melynek boldog emlékei mélyen bevesszöttek sziveinkbe. A testvérek hetekkel megelőzőleg készültek, imádkoztak, ezen nemes ügy sikeréért. És ime meggyőződésből elmondhatjuk a Zsoltár íróval: "Mely igen bőséges a te jó voltad, melyet elrejtették a téged félőknek és melyet megadtál azoknak, akik te benned biznak az emberek fiai előtt." (Zsoltár, 31, 7. 20. A szónok Kish Gyula tv. volt.

November 18-ikán az első este, a mikor mosolygós arccal üdvözölte a nagyszámu hallgatóságot; mindannyian delejes melegséget éreztünk sziveinkben. A mult évnek kedves emlékei ujultak fel lelki szemeink előtt. Majd sziveket átható szavakban állított szembe saját személyünkkel. Idézve az Ur Jézus Péterhez intézett szavát, "Te kövess engem!"

A második este tűzpróbát kiállott tapasztalatokban tett bizonyosságot arról, hogy "Mit tud Jézus tenni"? azokkal, kik biznival el tudják hinni, hogy Ő, Isten fia.

A harmadik este az Ur lelkétől felbuzdítva, kopogtatott sziveink ajtaján. Lelkeket felrázó szavaival kérdezve, hogy "Mit akarunk Jézustól?"

Negyedik este bölcs tanácsaival utba igazította azokat, kik "Jézushoz akarnak jutni". Ahoz, ki ma is ugyanaz, ki volt régen.

Az ötödik este fáradságot nem ismerve, nagy lelki erővel vezette a számban folyton növekedő hallgatóságot, közelebb az Élet fedelméhez. Gazdagon feltárva azokat a "Lehetőségeket Jézussal", amelvben az Ő benne hívők részesülnek. Úgy éreztük, hogy örömről és mennybeér. A felemelő énekek, a lelkesítő zenedarabok, az örömet hozó ígék, barátaink vallástételei és nemes törekvéseik összeolvastották örömeinket az angyalokéval. Szerettük volna újra kezdeni a hetet.

ket az angyalokéval. Szerettük volna újra kezdeni a hetet.

Másnap szombat este volt evangelizálás program szerint nem volt. De hogy az este se muljék el üresen, a nő testvérek megragadták az alkalmat. A sok lelki táplálék után, a testről is gondoskodtak. A vacsora székelygulyás volt, izletesen elkészítve.

Nyolc óra kezdettel az ünnepély vette kezdetét a nőegylet által. Változatos, gazdag programmal. Nagy tv.-né vezetésével egy csoport előadás fejezte be az ünnepélyt, melyben "keresztyén családja utazása a mennyi város felé" lett bemutatva teljes sikerrel. A következő napon, vasárnap 24-én újból folytattuk a lélek mentési munkát. Délelőtt lelki kincsekben gazdag tanításban volt részünk. Az alaptárgy a "Tudakozó élet" volt, melynek kezdete önmagunkban kell, hogy legyen. A tudakozó élet újabb és újabb kincsekhez juttatja a keresőt. A tudakozás központja az ember; volt hangsúlyozva szónok testvérünk által.

A koronázó este is elérkezett meglenő órvorsán. Csupán ez is néma prédikáció volt részünkre. Komoly intelem a tétovázók részére. Az imaház zenefoliaso megtelt szomjuhozó lelkekkel. Akik előtt az evangyélita testvér ismét figyelmeiket megragadó málvénható szavakkal szántott sziveinkben. Hullottak az áldott nemes írók a feltört talaiba "Az emberi kételességek legnagyobbikáról". Testvéreink hívó szavára előre ment töredelmes szívűek, mint virágkoszoru díszítették koronázó ünnepélyünket. Imánk az, hogy az Ur áldja meg ezt a nemes munkát. áldja meg evangyélita testvéreinket, mint maevetót nemes fáradságáért. A New Brunswicki testvériség ez uton is meleg szívvel mond köszönetet Kish testvérenek.

Nagy Imre.

"Ti nének mind tansoljatok, har-sogjatok Istennek vig-ságos szóval." —Zsolt. 47:2.

HÁLAADÁSI NAP.

Ezen nagyjelentőségű napot mindenki öröm a boldogságtól sugárzó arccal ünnepelte meg. Tudom, hogy több helyen volt összejevetel az Ur házában. Abban a tudatban, hogy Garfielden mindig szokott lenni valami szép, lélekemelő, szívbeható, hárman (Zsigmond, Mátyás s alulirott) az iskolások közül átrándultunk e nevezett helyre, hol már oly sokszor élveztük a testvérek szeretetét. Most is "egy rövid Hálaadás Napi programmot" állítottak össze. Ez igazán dus, élvezetes volt.

Az ünnepély megkezdődött a "Dicséretetek 227 és 224 énekekkel s a Kovács prédikátor tv. imájával. A 103-ik Zsoltár felolvasása után közösen elénekeltük a "Dicséretetek" 79-ik énekét. Ezután Kurtz Matilda nővér szolt röviden a felolvasott Zsoltár alapján. Ezen rövid, de mély előadás után a zenészek vették fel hangszerüket s nagy élvezettel játszottak. Az Amerikai Első Hálaadási Napról tartott felolvasást Kaszás Mary nővér. Az énekkar nagy lelkesedéssel énekelte a "Jehova Jehová"-t. Thomas Jean nővér szavalata után két kis vasárnapi isk. osztály énekelte. Ezt Slosker tv.-nő (a mi Kish Helenünk) szavalata követte. A vas. isk. svverek tartottak egy csoport előadást a Bibliáról. Ifj. Kossuth tv.-nő szavatat Szakács tv. lélekemelő beszéde követte. A Tóth tv. aki most érkezett vissza az ó-hazából szolt hozzánk. Ezen beszédet a Külmáier tv.-nő beszéde s a zenekarban levő fiuk éneke követte.

Alulirott beszéde, Zsigmond tv. szavalata s a "Dicséretetek" 212 ének eléneklése után az elnök, Szakács Katalin nővér imádkozott. Az elnök nővér kérelmére mindenki levonult a pincehelyiségbe, hol a leányok izletes süteményeket és kávét szolgáltak fel. Mi két kis csomaggal kezünkben tértünk vissza East Orange-ra.

Petrusznán.

HÁLAS SZIVVEL EMLÉKSZÜNK MEG ÖSSZES BARATAINKRÓL E SZENT

ÜNNEPEN:Kérjük részükre a bethlehemi csecsemő Atyjának gondviselését. —Kautzék.

SOUTH NORWALK, CONN.

Október 13-án volt a So. Norwalki Ref. Egyház 35 éves jubileuma. A jubiláló ünnepre a mi gyülekezetünk is meg volt hiva. A meghívásnak eleget téve, majdnem teljes számmal képviseltük magunkat. A jubiláló gyülekezettel tartottuk a vas. reggel az Istentiszteletet. Kinda Sándor t. prédikált, invokációt mondott. Délután banketet a gyülekezet nevében Miss Margaret Hajdu egy virágsokrot adott a jubiláló egyház lelkészének egy levél kíséretében, mely hangosan fél lett olvasva a banket alkalmával.

November 8-ik este a női egylet rendezett egy kitűnő hal vacsorát. A new englandi államokban már csak azért is jó lakni, mert itt ehetik az ember jó, friss halat. Hogy mindenki megelégedjék friss hallal, így egy nap négyen mentünk ki halászni, de sajnos alig fogtunk 30-at. "Ebből ugyan a női egylet nem állíthat elő egy vacsorát", szól az egyik. Nagy szomoruan haza mentünk. Egyik testvérnőnk, kit az Ur megáldott egy jó tulajdonsággal, nem tudott beletnyugodni abba, hogy a női egyletnek határozata ne sikerüljön. Más nap neki vágott a tengernek egy rozoga csónakkal és estére 101 hallal tért vissza. Most ám aztán volt itt lakmározás. Ezzel is köszönetet mond a női egylet a Henczel t.-nőnek aki volt szíves halat fogni.

— December 1-én este az Ifjusági Egylet rendezett egy társas vacsorát. Nagy örömünkre szolgált az is, hogy a ref. lelkész több tagjaival részt vett a vacsorán, sőt többen az Istentiszteleten is. A ref. lelkész volt szíves a bibliából olvasni az istentisztelet alkalmával. A tisztelet után vetítő képeket is mutattunk. Hála Istennek az ünnepély reményünkön felül multa minden tekintetben. Az Ur áldja meg az övét mindenütt.

Egy jelenvolt.

TORONTO ONT. CANADA.

Régi vágyunk ment teljesedésbe november hó 25-én, amikor Gazsi testvérünk (New Brunswick) egy heti evangélizálásra megjelent köztünk.

Balla testvér már hetekkel ezelőtt felhívta a magyarság figyelmét, úgy szóval, mint írásban, miért is látogatóink napról-napra nagyobb számban jelentek meg.

Gazsi testvér értékes előadásait a

legszívesebben szószerint közölném, de elég lesz, ha a főbb pontokat kiemelem:

25-én a "Kisbűnök"-ről szólt, érdekesen tüntetve fel a különbséget a kisbűnök és a nagybűnök elkövetői között: míg az egyik lépcsőfokon, a másik egyszerre zuhan a pokolba.

26-án a "Megtérés"-ről tartott igen tartalmas előadást, kiemelve, mi is tulajdonképpen a megtérés és miről lehet a megtért embert felismerni?

27-én "Az Elkerülhetetlen Krisztusról", mondván: Krisztust kerülni lehet, de elkerülni nem, mert benne van az életben....

28-án "A Boldogság"-ról, ismertette a hamis és az igazi boldogságot. Részletezte továbbá a 9 boldogságot s úgy az életből, mint a bibliából vett példákkal oly értehetően elemzte az igazi boldogság útját, hogy bizonyára nem maradt lélek, aki szívében ne azzal az égő vágygyal távozott volna, hogy a boldogság útját minél gyorsabban megtalálja.

29-én "Isten szeretete" volt a fő téma. Beszélt annak mélységéről, magasságáról, szélességéről és hosszúságáról.

December 1-én délelőtt "Az Oltár Értéké"-ről.

December 1-én este "Az Örömhír"-ről. A pásztoroknak szóló örömhírről, a kegyelem, ill. megváltás örömhíréről az emberiséghez, stb.

A hangulat is örömteljes volt mindaddig, míg fel nem hangzott az "Isten áldjon, míg viszont látunk..." bucsuzó ének, mert a válás fájó érzését semmi sem nyomhatja el, csupán enyhítheti a viszontlátás reménye.

Adná az Ur, hogy a kegyelemnek ilyen időként előtörő forrásai sok helyen elszaporodnának s főleg, hogy a szomjazók ráakadnának!

Polgár Eszter,
gyül. jegyző.

WATERVLIT, MICH.

Kedves szerkesztő testvérek az Urban!

Legyenek szívesek egy kis helyet adni az Ev. Hírnökben, hogy mi öregek kifejezhessük írásban is a mi örömünket és hálánkat az Urral és a k. testvérekkel szemben. Először is kösznjük a Phila. Pa. női egyletnek jószívűségét, hogy a hálaadás napjára (Thanksgiving Day) jó ebédet készítettek. Ami kedves gondnokunk

és kedves gondnoknőnk hüen teljesítették a megbízatásukat, mert pirosra sült csirkét szolgáltak fel számunkra. A Botka t. és t.-nő szeme csak úgy ragyogott az örömtől, hogy öreg gyermekeiket ilyen jól megvendégelték.

Mi öregek köszönjük az Urnak áldását a k. t.-nek a jószívű adakozását és a Botka t.-éknek a hűséges kiszolgálást, kik örömmel tesznek mindent az öregeknek. Akiktől csak jót és nemeset tanulhatunk mi öregek. Továbbá köszönjük az Urnak és egy kedves t.-nek, hogy egy jó tehén jutott a Menház részére. Nem tudjuk, ki fizette ki a tehén és az enni valójának az árát, de az Ur tudja és ő áldja meg azon jószívű t.-ért.

Továbbá köszönjük a csirkéket v. i. a tyukokat, melyet szintén ajándékban adott az Ur.

De köszönjük a tyukháza valót is. Az Uré a dicsősség, hogy gyermekein keresztül olyan csodálatosan működik.

A Botka t. építi a szép tyukházat. Köszönjük az Urnak és a Smenyák t.-éknek, hogy sok deszkához és épületfához juttatta a mi Botka t.-ünket jutányosan. De köszönjük az Urnak és egy pár t.-nek az autót. Különösen a Vér t. és kedves nejének, akik elsőik voltak a \$150.00, hogy most egy szép Ford hordja nekünk az élelmi szert és szolgálja a Menház ügyeit. Az autó \$350.00 volt.

Köszönjük az Urnak és a Molnár t.-éknek Elyria, O. a szép 12 személyre való ebédlőasztalt. Ép igen szükség volt reá. Tehát az Uré a dicsősség az áldásokért és az adományokért. Köszönjük a Szövetségnek a női egyleteknek és minden t.-nek, hogy imádkoznak érettünk és gondunkat viselik.

Végül, az Ur áldását és boldog karácsonyi ünnepeket kívánunk a Menház lakói.

Az Ur és az aggok nevében: Varga Etel, a menház lakója.

DAYTONI LEVELEK.

Nagy öröme volt gyülekezetünknek október 27-én, mert Lakatos József barátunk hosszú lelki harc után, diadalmasan került ki a kísértés sivatagjából. Így azután a nyilvános bizonyágtétel után kérte a hullámsirba való alámerítését. Barátnőjai jöttek, hogy lebeszéljék nemes hatá-

rozatáról. Látogatást tettek olyanok is, akik szívesen tekintenek a boros pohár fenekére, míg a másik kezükben a rózsafüzért tartják és ajkaikkal mormolják az előirt imádságot. De vajjon ki képes a Mester kezéből az övéit kiragadni. Az ünnepi aktus a város Első Baptista Gyülekezetében zajlódtott le. Igen szép számú magyarság jelent meg ez alkalommal. Ünnepi hangulatunkat nevelte még az is, hogy Rev. John M. Hestenes a Christian Center munkák irányítója és igazgatója is velünk lehetett. Rev. Hestenes barátságos kinézetével és jóindulattal telt mosolyával megnyerte a mi magyar népünk bizalmát és szeretetét.

Bálint Lajos.

DETROITI UJSÁGOK.

November második vasárnapján Dulity prédikátor testvérünk és a gyülekezetének énekkara Kulcsár Ferenc t. vezetésével Pontiac, Mich.-ben Detroittól 30 mérföldre rádióon tartottak isteni tiszteletet. Dr. Savage minden vasárnap reggel egy millió néphez szólja Isten üzenetét. Ez alkalommal megrövidítette a beszédét és a magyar énekkar remekül énekelt. Nyomban Dulity tv. szólt a magyarul az ígét. Az imaház zsufolásig megtelt, sokan álltak. Sok ezer magyar is hallgatta az üdvadó üzenetet; többen kérték Dr. Savage-t, hogy engedje meg máskor is. Jól esett azt hallanunk, hogy a magyarság több felől gratulált és kérték bennünket, hogy máskor is tartsunk ilyen dus tartalmu tiszteletet és értesítsük őket jó előre. Windsorban (Canada) a magyar testvérek egy üzlethelyiségben hallgatták a tiszteletet. Jöjjön is el az az idő, mikor magyar nyelven prédikáljuk Istennek üzenetét a rádióon minden vasárnap!

Hálaadónapi ünnepély.

Ezen a jeles napon a mi nővéreink nagy előre elkészültek egy hálaadó ünnepélyre. Megbeszélték, hogy csirke vacsorát szolgálnak fel, gazdag garnérunggal és igazi izletes magyar levessel. Hetekkel előre megcsináltattuk a jegyeket és a szorgalmas sáfárok neki indultak a nagy munkának. Igaz, hogy nem mindenki járatos az ilyen "jegyességekben" és nincs jó előre látóképessége, de azonban voltak olyan nővérek, akik mindenkit kipótoltak. Méltó a megemlékezésre, hogy egy nővérünk, aki szorgalmasan

a gyárban dolgozik. Három gyermek anyja. A házimunkát is elvégzi otthon és amikor megkapta a 25 jegyet a munka után, addig nem is ment haza, amíg mind el nem adta. Kért másik 25 jegyet. Ezt is pár napon belül eladta. Azután segített a többinek árulni. Összesen 70 jegyet adott el. Elárulom a nevét csak azért, hogy mindenfelé buzduljanak a k. nővérek az Isten országa sáfarkodására. Ez a mi Eszes Mártonné nővérünk. Adjön az Ur minden gyülekezetben egy tucat ilyen nőt. Abban az esetben a menházunk és gyülekezetünk nem szenvedne hiányt. Nőegyletünk elnöke, aki jó előre látó és alaposan meg tárgyalja az előttük lévő ügyeket, szintén elismerést érdemel. A Fancsali Dénes t.-nőnk, aki sikeresen vezette le a vacsora után az ünnepélyt. Nagy József tv.-nő és Hegedüs Erzsi nővérek vállalták a szakácsnáságot. Meg is dicsérték őket a vendégek. No de a többi nővérek is nagy seménységgel fáradoztak és meg is lett a jutalom, mert még ilyen sikeres vacsora a kisebbszerű bazárral és ünnepélylyel soha nem volt, mint most. A nagyszámú vendégek megleptek bennünket, voltunk 250-en. Mind megelégedetten ment haza azzal a kifejezéssel, hogy eljönnek máskor is. A szónokok közt volt Dulity tv., aki beszélt a keresztyénség külményes nevedezéséről s Fancsali Dénes tv., aki érthetően előadta a hálaadó nap eredetét és annak jelentőségét. Zenekarunk a vacsora alkalmával közreműködött, valamint az énekkar. Tatter tv.-nő megörvendeztetett bennünket a remek magyar hisznuszszal.

HALAADÁSNAP AKRONBAN.

Az ugynevezett Thanksgiving-Dayt már évek óta egy hálaadó Istentisztelet keretében és a Női Egylet szeretett bazárjával szoktuk megünnepegni. Ez évben is szép hálaadó Istentiszteletünk volt. Megemlékeztünk Isten sok irányu áldásairól és hálánkat fejeztük ki imában és cselekedetben. Szabó Mihály farmer testvérünk 2 szép malacot ajándékozott a szeretet bazárra és még egy pár másik farmer tv. tyukot adományoztak. A városban lakó testvérek és testvérnők más sok értékes tárgyakat kényszerítettek és hoztak. Álló lámpák, sonkák s nagyon sok és értékes kézi munkák. Alig egy óra alatt, közel

150 dollár jött össze a jótékonyaság oltárán. Istené a dicsőség, hogy vannak nemcsak imádkozó, de cselekvő hívők is. Isten megjutalmazza az ilyen Istent szolgálókat, kik őt s szent ügyét szolgálják. (Máté, 25:34—46. Jakab, 1:27).

Egy szemlélő jelen volt.

MEGHÍVÓ!

Mi a Wellandi Ont. Canada testvériség szeretettel meghívjuk az össztetsvériséget, úgy az Egyesült Államok, mint Canada területén, újonnan épült imaházunk megnyitási ünnepélyére. Szeretettel látunk minden jó ismerőst, barátot, jóakarót és testvért az Ur csodásan vezetett eddig. Reményünk felett sikerhez vezetett. Legyen Istené a hála, a dics, a felmegasztalás. Akik jöhetnek, jöjjenek velünk örülni és imádkozni, akik pedig nem jöhetnek, foglaljanak imáikba, különösen december 22—29-ig, mely napokon különböző módon, de méltóképpen akarjuk megünnepelni az Ur, Wellandi házának megnyitását.

Testvéri üdvözlettel

A Wellandi Gyülekezet.

VEGYES HIREK.

Valamennyi idővel ezelőtt azt a hírt hozták Los Angelesből, hogy Rudolph Valentino, a mozikközönség időnán előtt. kétélet miatt, kisenvedett bálvánvának rokonát, Alberto Giglielmit rá akarták bírni arra, hogy vesse magát alá egy arcoperációnak. Maid uest mondották, hogy az illető engedelmeskedett is. Arról volt ugyan is szó, hogy az arcmutét folvtán Valentinóhoz hasonló arcot csinálnak a rokonnak és ugv majd folytatja a félben hagvott pályát. Vonja le mindenki magának a tanulságot ebből a bálványozásból.

ZSUGORISÁG.

A férj eme szavakkal támad a feleségére:

— Miért állítod meg minduntalan éjjelre ezt az órát, te asszony?

— Hát nem megmondtam már, hogy azért állítom meg, hogy a szerkezete ne kopjék. Elég, ha nappal jár, miért járjon éjjel is, amikor alszunk.

VASÁRNAPI ISKOLA

Rovatvezető: Rev. KINDA SÁNDOR 16 Lowe St. South Norwalk, Conn.

Contributor: Pauline V. Balaton, 152 Washington, Ave, Kenmore, N. Y.

Három gyermek életkarriere.

(A történet két brilliáns tehetségű fiúról szól — és egymásik fiúról, aki nem volt oly nagy tehetségű, de tudta, hogy kell megvárni és kihasználni — alkalmat.)

A két évi szolgálati ideje letelt a képviselő házban és mindenkit meglepett, a mikor az ujonnan megválasztását vissza utasította. A privát életbe akart vissza vonulni, hogy befejezhesse a megkezdett novellát. Alig, hogy lejárt a szolgálati idő, feleségével azonnal Európába ment, de 2,000 dollár kölcsön pénzzel, az apósa volt szíves őket kisegíteni. Számítások volt valamennyi időt Olaszországban tölteni. Jól is telt az idő az idegen földön a kölcsön pénzből. A novellát is befejezte és ki is adta rendes időben. A novellát egyes helyeken kedvelték, különösen a kis szülőváros népe nagy reményt fűzött a remek műhez. De a nagy általánosság nem nagyon élvezte és nem is nagyon tolongtak érte.

Miután a pénzes erszény ürülni kezdett, ők is hazafelé tartottak. Alig, hogy megérkezik egy jó üzemből lévő cég társa lett. Később megint képviselő jelölt volt, de kortársa győzedelmeskedett felette. A dolgot azzal indokolta, hogy ő amikor a képviselőházban volt Washingtonban,

legtöbb idejét az írással töltötte, novellákat írt. Lehet, hogy ez csak olyan politikai fogás volt, de a nép Nathanielt nem választotta meg.

A fiatal párnak még mindig nem volt gyermekük és így gyakran látogatást tettek New York városában, felkeresve az író barátait. Alkalmak adtán egyes kiváló magazinokban is írt, melyet a kis szülőváros népe nagy élvezettel olvasott. Természetesen az öregeket még ezzel sem tudta meggyőzni. Ők csak kételkedtek az ő karrierében. Nem sok reményt fűztek az ő előmeneteléhez. Némely úgy vélekedett, hogyha ez az ember egyszer megállapodik mint jogász, kétség kívül nagy ember lesz belőle. Mások meg azt mondták: "Nathaniel addig nem lesz boldog, a míg teljesen nem szenteli életét az irodalomra". Az öreg bácsikák teljesen lemondtak minden reményről: "Nem lesz ebből több mint a mi". Szerintek Nathaniel elérte élete climaxát, ami akart lenni, már megvan, úgy a hogy.

(Folytatás következik)

VÉDELEM.

Gazdag előkelő amerikai hölgyek utaznak országról-országra az állatvédelem érdekében. Az "Amerikai Magyar Népszava" jelenti, hogy eljutottak Budapestre is, hol könyveket osztogattak ki "Légy jó az állatokhoz" címmel. Azt mondják, hogy Olaszországban bánnak legkegyetlenebbül az állatokkal, hol még az éneklő madarakat is összefogdossák és megeszik. Ha azt nem, akkor megvakítják a szerencsétlen szárnyasokat, mert úgy szebben énekelnek. Szép ez az állatvédelmi igyekezet, mert hiszen Isten nem kínzásra teremtette az állatvilágot. De sokkal üdvösebb lenne, ha több gazdag odahatna, hogy kiméletesebb volna embertársai, munkásai és azoknak szeretetét iránt. Hogy pedig az olaszok annyira kegyetlenek, hogy megölik

és megeszik az éneklő madarakat: elég sajnós; de még sajnósabb az, hogy az emberek öldöklük egymást, anélkül, hogy — kannibálok módjára — megennék egymás hulláját. Igen, meg is vakítják egyes áldozataikat, mert úgy szebben énekelnek. Ez is rettenetes eljárás! De így tesznek a sötétlelkű politikusok is, mikor szavazóikat elálltatják, sőt tudunk esetet, mikor habzó alkoholos itallal "vakította" el áldozatait, hogy az ő részökre szebben "szóljanak" — rájuk szavazzanak az áldozatok!

"Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Ur Krisztus a Dávid várossában. — Ez pedig néktek a jele: találtok egy kis gyermeket bepolyálva feküdni a jászolban." Luk. 2:11—12.

Ó-ESZTENDŐ.

Irta: IMRE ZSIGMOND.

Ime egy esztendő végére érkezünk.
Mi élénkbe tárja jót, rosszat mit tettünk.
Megrakodva a múlt eseményeivel,
Ifjak és az aggok cselekedetivel.

Sok öröm és bánat terheli vállait,
A nehéz tehertől csaknem roskadozik.
De mint hű szolgája alázattal hordja
Isten akaratát, amint reá szabta.

Szépen megfigyelte és meg is jegyezte:
Nemes az vagy durva, s mind magára szedte.
A kíváncsiaknak tettüket mutatja,
Óriás tükrében, amelybe berakta.

Sokaknak örömet szerze jövedele,
Másoknak meg bánat lett az osztályrésze.
Békességben tartá ez év országunkat,
Ellenség nem járta sehol határinkat.

Gyászoló özvegyek vannak azért közben,
Férjüket gyászolják fekete köntösben.
Kiket elszólita a kegyetlen halál,
Árváknak szeméből könnyeket fakasztván.

Szerencsét is osztja sokaknak bő kézzel,
Akiknek szorgalmuk versenyzett az évvel.
Azok, akik kitartók és meg nem lankadók,
Ezek most boldogok; de nem a lumpolók.

Most hozzád fordulok kedves jó barátom,
Egy kérdésem vagyon és elédbe tárom:
Ismered-e Jézust, kit kéne tisztelned?
Vagy úgy labdamódra dobáld e nevet?

Ha kell is, ha nem is, a nyelvedre kapod,
Még meg sem ismerted és már el is hagyod?
Vagy ha munkálkodol a hitnek mezején,
Megveted a szegényt, nem, hogy segítenél?

Krisztusnak ígétét hogyha bemutatód,
Nem figyelsz szavadra s őt megutáltatód?
Hogyha nem követted hiven őt ez évben,
Fogadd Megváltódat az új esztendőben.

Mert az idő eljár hirtelen és gyorsan,
Nem tudod, mikor lesz élted kimulóban;
Cselekedjék tehát, míg élsz, jót és nemest,
Hogy Jézus ölében egykor megpihenhess.

Mert ki Őt szereti és hiven követi,
Annak boldogsága lesz egykor, mennyei.
Ne csüggedjen lelked, fel tehát csak bátran!
Győzedelmes leszel, ha igaz hited van.

Gondolkozzál ifju, bölcsen idejében,
Hogy hely készíttessék számodra mennyekben,
Lásd ez esztendőnek napjai elmúlnak,
A semmiség felé sietve rohannak.

A hegyről zuhanó víz, tó, forrás árja,
Utat tör magának egy folyamra válva,
Mely sietve rohan végig a völgyeken,
És megpihen végre a tenger ölében.

Igy az esztendők is gyorsan elmúlnak,
Sokszoros ezrei végtelenbe hullnak.
Akadályt utjokban soha nem ismerve,
Mind elenyésznek az idők tengerébe.

Az emberi élet épen ily mulandó,
Cselekedjünk hát jót, vagyok azon mondó.
Kívánom szivemből az új esztendőben
Hitünk és reményünk legyen Istenünkben.

AMEN.

Személyi hírek

Ferkó István testvérünk folytatja a jó munkát úgy a fogság falain, mint azokon kívül. Az utóbbi időben egy kisebb összeget menesztett az ó-hazába, hol támogatásban részesíti a misszió ügyet azon a vidéken, honnan Amerikába vándorolt. Amint írja, a börtönben is vannak próbái a hívőnek. Ott is vannak hitetlenek, a hitnek kigunyolói, azok rendesen sze-

rencsétlenebbek a szerencsétlennéknél. Kedves nővére kórházba került. Becsületes viselkedésének rekordjára építve, az igazgatóság megengedte neki, hogy meglátogassa azt a kórhágon. Persze a szomorúság könnyei vegyültek a boldogság könnyeivel. Imádkozunk testvérünkért, hogy adjon neki az Úr erőt, hogy fénykedhessen új életével és hogy szabadulhasson ki. Ő imádkozik miértünk.

Balla György tv. a közelmúltban pár fontos kanadai összefüggésben ismertette ottani népünk helyzetét. Fel-

tárta, hogy nagyon sok helyen semmiféle templom nincs és ahol van is — sajnos — népünk vallásoskodása mellett el van merülve a lelki tudatlanságba és különféle bűnökbe és szükség van az evangélium prédikálására, hogy tapasztalati keresztyéneké váljanak Canada új lakói. Volt olyan, aki az egyik előadás után avval lepte meg testvérünket: "Köszönöm az előadást. Igazán, nem is tudtam, hogy vannak magyarok a világon, és biztosra veszem, hogy sohasem láttam egyet sem eddig".

Örömteljes és kellemes Karácsonyt kívánunk lapunk olvasóinak!

IFJUSÁGI ÉLET

Official Organ of the H. B. Young PEOPLE'S UNION of America

Rovat főszerkesztője:
IFJ. STEINMETZ KÁROLY
 330 Bay St., Toronto, Canada

Rovat segédszerkesztői:
IFJ. SZABÓ PÉTERNÉ, Cleveland, O.
KONTZ EMIL, Detroit, Mich.

A gondviselés ajándéka.

A hajnal már pirkadni kezdett. Az ég alján piros fény jelezte a nap felkeltét. Fent a hegy tetején állt egy magányos kis házikó, amelyben két kis árva: a tizenhét éves Aladár és a nyolc éves Mariska nagy utra köszülődtek. Néhány ruhácskát és élelmet pakkoltak az utra.

Még egyszer széjjel néztek a házban, mielőtt véglegesen ott hagyták. Fájt nekik elválni attól a kedves szerény hajléktól, amelyben egész életüket töltötték. De még jobban fájt szívük, mikor azokra a kellemes időkre gondoltak, amelyeket szerető szüleikkel töltöttek. Elmult örökre; csak az emlékezetükben él.

Apjuk egy reggelen elment vadászni és többet nem tért vissza. A reményt feladták, hogy valaha ott viszont lássák. Rövid idő múlva édes anyjuk súlyosan megbetegedett és hirtelen meghalt. A két kis gyermeknek nem voltak rokonai, sem ismerősei. Szüleik elhalálása után teljesen árván, pártfogó nélkül maradtak.

A sorstól kényszerítve utnak indultak, hogy otthont keressenek maguknak, nehogy az éhség

miatt meghaljanak, vagy az erdő vadainak áldozatul essenek.

Hó borította az egész tájat, mikor bucsut vettek a kis háztól. A gyalogutat alig lehetett felismerni a nagy hó miatt. Mentek-mentek, de nem tudták hová. Azonban utjukat a legközelebbi falu felé vették, a mely óriási távol volt tőlük.

A hideg szél forgatta a havat. Fázva, dideregve botorkáltak a nagy hóban. Nem láttak maguk előtt a nagy völgyön kívül semmit és nem találkoztak késő estig senkivel.

A nap már lenyugodott. A hold szánakozva követte a két kis vándort. A csillagok fényes milliárdjai tisztán, bátorítóan ragyogtak le rájuk. Aladár folyton bátorította kis hugát, akit a kétségbeesés fenyegetett. Ő sok éjjelt töltött az erdőben édes apjával, így nem félt olyan nagyon. Egyszer valami távolból lódobogáshoz hasonló zajt hallottak.

Félénken széjjel tekintettek és láttak egy szánkót közeledni a távolból. Mikor melléjük ért, megállt és egy öreg bácsi nyájasan kérdezte, hogy hova mennek. Nem tudtak mit felelni.

Az öreg bácsi látta a gyermekek határozatlanságát és további kérdezősködés nélkül felültetett őket a szánkóra maga mellé.

Csendes volt a táj. A lovak futásnak eredtek, csak a szánkó alatt a fagyos hó ropogása hallatszott. A bácsi megszólalt és kérdezte tőlük, hogy hová akarnak menni. Aladár szomorúan elpanaszolta szerencsétlen helyzetüket. Mikor a történetnek azon részéhez ért, hogy szülei meghaltak és ők árvaságra jutottak, a könny kirsordult a bácsi szemeiből.

Bátorította őket, ne féljenek, a faluban helyet keres nekik.

Tovább folytatták utjukat és nemsokára a faluba érkeztek. Nagy sürgés-forgás volt az utcákon. A jó bácsi egy ház előtt megállította a lovakat. Biztató szavára a gyermekek leszálltak, félénken az ajtóhoz mentek és bekopogtattak.

Egy kedves arcú néni nyitott ajtót. Meglepődve nézett a két didergő gyermekre. A két kis vándor hirtelen nem tudott szóhoz jutni, csak néztek az aszszonyra.

— Mit akartok kedves gyer-

mekek? — kérdezte tőlük nyájasan.

— Nényi nincsen senkink. — Tudna-e szállást adni az éjszákára? Nagyon fázunk. Reggeltől utazunk.

Továbbá kérdés nélkül behívta őket a házba. Hamarosan kényelembe helyezte és meleg ennivalót készített. Jóízűen elfogyasztották vacsorájukat. A néni az első szobába vezette őket. A vizslaszemek körüljárták a szobát és megakadtak a sarokban álló gyönyörűen ékeskedő karácsonyfán.

— Nényi ma karácsony van?

— Az, hát ti nem tudjátok?

— Nem, csak most jutott eszünkbe, ahogy megláttuk a karácsonyfát.

— Tudjátok, hogy miért ünnepeljük a karácsonyt?

— Oh igen. Az Ur Jézus születésének az emlékére. Édes anyánk sokat mesélt róla. Mi úgy élveztük, de ő már többet nem mesél nekünk.

— Miért! Hát hol hagytátok őt?

Aladár elmondta szomorú sorukat. A férj és feleség egymásra nézett, megértették.

Az asszony tekintete a kis leányon nyugodott. — Ép úgy néz ki... de nem mondott többet.

Tovább folytatták a beszélgetést. A néni és bácsi kedvesége elfelejtette velük a pár órával előbbi utat. A karácsonyfa tövéhez ültek.

— Tudtok énekelni? kérdezte a néni.

— Tudunk, mamával és papával sokat énekeltünk — felelte Mariska.

— Melyik éneket énekeljék akkor?

— Öröm, öröm, óh drága kedves hír...

Az ének után a kedves néni elmesélte a karácsonyi történe-

tet. A gyermekek szemmel látható gyönyörűséggel hallgatták. Aladár a bölcsek közül egy szeretett volna lenni, tevé hátán utazni, ajándékot vinni a kis Jézusnak. Mariska szelid tekintetével bámulta a nénit. Ő az istállóban szeretett volna lenni, Máriaanak segíteni, az Ur Jézusra vigyázni.

Az óra 12-öt ütött, a gyermekek kimerülten, de boldogan csukták álomra szemüket.

Reggel a kakas kukorékolására ébredtek föl. A néni a kunyhóba sietett, hogy igazi karácsonyi ebédet kétszítsen. A pár boldog üdvözléssel és szeretettel halmozta el őket. A karácsonyfa alatt egy rakás ajándékot láttak.

A néni magához hívta a két kis árvát és amint rájuk nézett, szemei könnybe lábadtak.

— Kedves gyermekeim, az envémek vagytok. Az Ur Jézus különösképen ide vezérelt benneteket, hogy ezután én viseljek gondot rólatok. Az esteli beszélgetés után megtudtam tőletek, hogy édes anyátok az én kedves testvérem volt. Rég nem hallottam felőle semmit. Nem laktatok olyan messzire és mégsem tudtam hollétekről Mariskában édesanyátokat látom. Ép úgy nézett ki kis leány korában. Oly boldog vagyok, hogy ide jöttetek. Ez a legszebb karácsony részemre.

Az árvák arcáról öröm sugárzott. Többé nem árvák, mert a kinek születését ünnepeljék, azért jött, hogy felkarolja az elhagyottakat.

Fodor Erzsébet.

“Minden fa, a mely nem terem jó gyümölcsöt, kivágattatik és a tűzre vettetik.”

—Mát. 7:19.

IFJUSÁGI ÜNNEPÉLY.

Clevelandi körzet ifjusága rendes két havi ünnepélyét Akron, O.-ban tartotta meg november 30-án. Az alkalmatlan idő miatt az összejövetel nem volt rendkívül népes, de annál lelkesültebb és kimerítőbb volt.

Az est központját az ünnepi szónok, Kish Gyula t. képezte s e mellett szavalatok, karénekek, szólók, zenekar, hegedü-piano duett, biznyságtételek és piano szóló Rudnyánszky zenetanár által különböző változatban lettek bemutatva.

A következő ünnepély Cleveland West Side-on lesz megtartva január utolsó szombatja estéjén. Sokan mulasztási hibáikat ottan helyre fogják hozni.

Egy jelenvolt.

AZ ÉN ÓHAJOM.

(Gyermek vers)

Kicsiny szívem, kicsiny szám,
Hozzad kiált jó Atyám.
Köszönetemet mondom,
Mert Jézus a Megváltóm.

Téged híven követlek,
Jézusom, mert szeretlek.
Te hozzad közeledek,
S téged el nem engedlek.

Tudom, hogy Te is szeretsz,
Azért nagyon örvendek.
Érttem mennyből lejövél,
S bűneimtől megmentél.

Karácsony szép reggelén,
Körünkbe leköltözel.
Lakjál is, kérünk, velünk,
Addig, ameddig élünk.

Hitben, ha nagyra nevelsz,
És mennyekbe elvezetsz,
Egy leszen szeretetünk:
Jézus, Megváltónk, Üdvünk.

Imre Zsigmond.

KERESTETÉS.

Keresünk egy 2 és 4 év közötti kis lányt, lehetőleg magyart, örökbe fogadás végett, jobb hívő gyermektelen párhoz, ki saját házzal rendelkezik. A hívő szülők gyermeke előnyben részesül. Bárhonnan ez ügyben írhatnak az alábbi címre: Rev. Gabriel Petre 3508 Chatham Ave., Cleveland, O.

KARÁCSONY

Ennek a dicső ünnepnek a megtartása már annyira elterjedt, hogy nagy átlagban az emberek jóformán csak a formalításoknak s a külső követelményeknek felelnek meg és nem annyira az eredeti megnyilatkozásnak vagy a belső jelentőségnek. Különbözik is régi dolog, hogy a külsőség, a burok, a ruha általánosabb érdeklődést kelt, mint a lényeg, a tartalom, a szellem. Ezért jut aztán oly nagy hatalomhoz mindig a megszokás, a hagyomány, a kiszínesegett megrökönyödés vagy a szertartásos gyakorlat. Ezeket persze a kereskedelem, a legügyesebb diplomata, pompásan bírja ügykörébe vonni és a tömeg kedvét irántuk fokozza a legkülönbözőbb és a legleleményesebb ötletekkel. Nem is csoda, hogy ilyképen az ünnepi hangulat, a külsőség megcsodálásával és megkívánásával, a reklám szárnyain eljut a világ legelhagyatottabb zugába is. S ez a lehetőség némileg feltűnteti azt, hogy valószínűleg sohasem volt szabadjára engedve a karácsonyi szellem. Az a szellem, amely a kised Jézusban megismerve az emberek világába bocsátkozott. Mert noha elejétől kezdve voltak olyanok elég tekintélyes számmal, akik valóban kívánták ünnepelni a karácsonyt, de velük egy időben voltak olyanok is, akik az ünneplés színe alatt különféle egyéni érdekeket hajhásztak. Hiszen már a gyermek Jézussal szemben ott állt, a vérszomjas, színeskedő Herodes, a pásztorokkal szemben pedig a közömbös, fásult tömeg s a napkeleti bölcsek ellenében a kufároskodó, önző érdekekért leskelődő főpapok és az irigylelkű írástudók.

Minden ellenségeskedés ellené-

re azonban valamennyire már változott a világ képe azóta. A kised Jézus sok-sok szívben megszületett s ez a tény, habár számtalan meghasonlásnak s gyűlölködésnek lett okozója, mégis a világ sorsát a veszedelem örvényéből kikököntette s a Gondviselés jóságát magára vonta. De a fennálló gyűlölködést természetesen nem az alacsonyabb, hanem a magasabb értelemben kell venni. Mert az emberek közé ékelődött az isteni eszme, a földöntúli gondolat, a valóságos, diadalmas szeretet úgy, mint soha azelőtt s bizony voltak olyanok, akik meghajoltak előtte, befogadván azt, mások ellenben ellene fordultak szívük sötét, fagyasztó érzetével. S az emberek mindaddig nem lehetnek igaz barátai egymásnak, míg az utóbbiak száma, legalább is tulnyomó részben, ki nem vész. De az emberiség utja fölfelé kanyarodott.

A keresztyén korszak csodálatos haladásról tanuskodik. Krisztus, mint valamilyen tünneményes üstökös, feltűnt Izráel egén s nemcsak megjósolta a katasztrofális események egész sorát, de a kiemelkedés útját is megjelölte. Sőt minden végzetbe belevetette döntően szavát.

A régi Jeruzsálem Carthago sorsára jutott, a régi Róma összedőlt, a spanyol kéz elernyedt, a gallok büszke nemzetsége megszálltatott, a Dél már nem csinál történelmet testies vágyaival, Konstantinápoly már csak a múlté és Szentpétervár is, a kiváltságosság összeroppant és a lelki vakság kezd foszladozni. De azért a romok alól mindig ki lett mentve az, ami nélkül szűkölködne a világ. Viszont az új óriások, miként New York vagy Moszkva, sem kerülhetik ki saját sirjukat, amíg az Ember fiát száműzni akarják.

Két ezer esztendő elégséges időtartalom arra, hogy az állatias természet levetkőzése világosan megmutatkozzék. Az emberfölötti munka eleinte roppant nehezen ment. Alig akadtak szemek, amelyek az alacsonyabb és felsőbb természet közötti különbséget meglássák. Az idő folyamán azonban ezek száma megnövekedett. Sok könny és hihetetlen önmegtagadás és dobogó sok mártírvér puhította meg a sziveket. De nem azért viharzottak el a véres forrongások, a szívtelen összeesküvések s az embertfaló háborúk s kisajátítások, mert a Krisztus világrajövele gyöngé lett volna, hanem azért, mert ezekhez az iszonyatos gyakorlatokhoz valóságos állatias makacssággal ragaszkodott az ember, még akkor is, amikor alkalma nyílott, hogy a Krisztus neve alatt kitombolhassa magát. De Krisztus mégse azonosította magát ezekkel a sötét állapotokkal és szívtelen cselekedetekkel. Ő mindig mást akart és mást is fog akarni.

Mi tehát az ő akarata?

Ez: "Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek és a földön békeség és az emberekhez jóakarati!"

Ahol tehát ez az ígélet nem uralkodik, ott nincsen a Krisztus. Az Isten dicsőítése, békeség és szeretet elválaszthatatlanul alkotják a krisztusi szellemet. S az emberek között bármilyen más érték csak másodrendű lehet ezekhez képest.

Ezen a tiszta látószögön keresztül valóban be lehet pillantani az állapotok lényegébe. A gyakorlati lét bizonyítja, hogy Krisztuson kívül nincsen helves megösmérés. Nélküle szinte szemfényvesztés az élet egész hullámozása. Átala azonban két dolgot tüntet fel a történelem.

Az egyik: hogy az ember fokozatosan leveti őstermészetét, más szóval az anyagba való kapaszkodását; a másik: hogy az ember lelkes irányba lépett és erre az erőt és lehetőséget csak is a Krisztus szelleme adja.

Nem állitható meg a Krisztus munkája! Az ő szelleme máris mélyen behatolt az emberiség létébe. Akik azonban mégis meg akarják állítani, azok a legrémesebb szerencsétlenséget idézik elő; ellenben akik befogadják Krisztust akként, ahogyan ő jön, azok a keresztyén időszak teljes, dicsőséges kialakulásának adnak alkalmat.

Aki befogadta s befogadja Krisztust, csak az ünnepel valóban karácsonyt. S a karácsony ezeknek értelmében nem annyira a kedves meglepetések, mint inkább a szeretet, az irgalom, a megbocsátás, a szolgálat s az öröm ünnepe.

Tatter Vilmos.

A SZÖVETSÉG PÉNZTÁRÁNAK NOVEMBER HAVI JELENTÉSE.

Menház részére:

Papp t.-vék Pittsburgh, Pa. \$30.00, Flint. Mich. gyül. \$10.00, Karsuk J. és neje, Windsor, O. \$4.00, Almáért Watervliet, Mich. \$101.30, Szany Jos. és neje, New Brunswick, N. J. tyukházra \$50.00, Phila. Pa. Női egyesület \$15.00. Thanksgiving ebédet, Torma Paul és neje, Passaic, N. J. \$2.00, Kish Róza, Beaverton Org. \$5.00, Varga Etel, Watervliet menház lakó \$4.50, Péter János és családja, Phila. Pa. \$5.00, N. N. tehénre \$77.00, takarmányra \$38.00, N. N. összege \$115.00, Mich. Bapt. Cov. Lansing (B. J.-nek \$25.00, Botka J. és neje, Watervliet, Mich. \$5.00, Preicer Jos. Cleveland, O. \$120.00. Smenyák t.-ék Watervliet, Mich. 15 font turó, Molnár János és neje, Elyria, O. egy 12 személyre való ebédlő asztalt. A szállítási költséget az Elyriai Női Egyesület fedezte. Preicer Jos. 5 font kávé, tea, kannázott hal és szappant.

A jókedvű adakozókat az Ur áldja meg bőségesen testi és lelki javakkal.

Ezt kívánják a menház lakói és a gondnok családjával együtt.

Ev. Hir. előfizetés: Perth Amboy, N. J. \$20.00, Zavary János, Covert, Mich. \$2.00, Charles Rosenberg, Rittman, O. \$2.00, Trenton, N. J. gyül. \$12.00, Énekes könyvekért: Rev. Boda Sándor, Elyria, O. \$5.00, Rev. Jos. Matuskovics t.-hez \$51.00, Detroit, Mich. gyül. \$64.00, Bili K. képekért: Kipling, Canada \$12.00, Biblia magyarázatért: Am. Bapt. Pub. Co. Phila, Pa. \$41.66, Trenton, N. J. (S. Z.) \$1.75.

Ev. Hir. Hir és támogatás. Tre-sanszky Vilmos, Phila, Pa. \$5.00, Phila. Pa. vas. isk. \$10.00, Vass János és neje, Hubbard \$5.00, Rev. M. Major, Buffalo, N. Y. \$2.00, Cleveland, O. W. Side Női E. \$10.00, Cleveland, O. W. Side Leány E. \$3.00, Rev. Wm. Danda és családja \$26.00, Madarász L., Homestead, Pa. \$5.00, Am. Bapt. Pub. Co., Phila. Pa. \$10.00.

Dulity S. által bejött: Elizabeth Bassett, Oak, Mich. \$25.00, Mrs. Bessie B. Estey \$25.00, Dr. C. W. Potter, Canton, O. \$10.00, Mrs. Olds Autora, Lansing, Mich. \$100.00, W. W. Smith \$10.00, N. N. \$20.00.

Kérelem. Akik még a Bib. K. képekért nem küldték be a járulékot, legyenek szivesek beküldeni, mivel az idő lejárt. Továbbá az Ev. Hir. támogatására az ígéretek legyenek szivesek a k. testvérek beküldeni, mert, ha nem a heti lapot nem lehet megindítani a kitűzött időben.

Végül, gondoljunk öregjeinkre és mivel ők a mieink, akik érettünk imádkoznak. Nagy szükségünk volna egy jó konyha asztalra is.

Boldog ünneplést kívánunk az Ev. Hirnök olvasóinak.

Batka Joseph,
Watervliet, Mich.

Mitchell Studio

készíti a legszebb fényképeket jutányos árak mellett.

Menyegzői és „Baby“ felvételek speciálistája

Phone: Melrose 1076.

3900 Lorain Ave. Cleveland, O.

AZ AMERIKAI
MAGYARSÁG ÁLLAMI
BANKJA

THE HARBOR STATE BANK
EMIL KISS, PRESIDENT

Fourth Ave.—9. Str. New York

EGYLETEK, TÁRSULATOK ÉS
MAGÁNOSOK BETÉTJÉRE

4¹/₂% KAMATOT
FIZET

Telephone: Barberton 61
So. Akron: Main 4986

TheCampfieldHickman

FUNERAL HOMES

S. Akron and Barberton

TEMETKEZÉSI VÁLLALKOZÓ

Ingyenes kápolna mind a
két helyen. — Ambulanc-
szolgálat éjjel-nappal. —

Akronban a So. 8th St. és Ken-
more Blvd. — Barbertonban az
566 Park Ave.

Frank J. Ullrich

Már harmic esztendő óta
a magyarok legkedveltebb

Temetkezési Rendezője

47 FOUNTAIN AVE.

TRENTON, N. J.

Telefon 3002.

*****
"DR. KRUSE SYSTEM"
KÉNES GYÓGYFÜRDŐ ÉS
MASZIROZÁS.

Tizennégyféle betegségnél gyógyít
Reuma, Eczema, Asthma, Vérmér-
gezés és sok más betegségnél. Or-
vosok is elismerik gyógyhatását.

HOT SPRING OF
AKRON, O.

80 S. Broadway — Tel. Lincoln 618
Éjjeli és nappali szolgálat.

*****

JÓT AKAR ENNI?

Menjen az

**ANDERS HOME
CAFETERIAJABA.**

A legzamatosabban elkészített ebédek kaphatók mindennap 11—2 óráig.

2128 East 4th St. Cleveland, O.

A tej roppant fontos tápanyag, de csakis úgy, ha igazán tiszta.

TAYLOR,**BUFFALO EGYEDÜLI
MAGYAR TEJESE**

tisztá és jó tejanyagot árusít. Próbálja meg!

76 BRIDGEMAN STREET
Tel. Riv. 0283.**ROBERT E. HENNESY**
Mortician and Funeral
Director2070 NIAGARA STREET,
BUFFALO, N. Y.Temetkezési ügyben bizalommal fordulhat ezen vállalkozóhoz. Mérsékelt árak mellett szakszerű kiszolgálást nyer.
Telefon: Bid. 6020.

Ha butort akar vásárolni, forduljon teljes bizalommal

**Glade B.
Thomas**

butorkereskedőhöz

540 BROAD ST. ELYRIA, O.

DR. OSCAR H. WARGA
CHIROPRACTOR

223 Luxor Bldg. Cleveland, O.

Hough Ave. and Crawford Rd.

Rendelő órák: Reggel 10—12-ig, d. u. 2—5-ig. — Hétfőn, szerdán és pénteken este 6—8-ig.

Tel. az irodában: Andicott 3491

— Ingyen vizsgálat! —

Telephone: Main 1834.

Ha szénre van szüksége, vegye meg a

CURTIS COAL CO.-nál

130 Steinert Ave. Akron, O.

Ugyszintén mindenféle szállítást is vállalunk.

Phone: Main 4133

Kertész István

Egyedüli Magyar Temetkezési Vállalat Akron és Környékén

196 E. South St. Akron, O.

**MIÉRT ÖRVEND NÉPSZERŰSÉGNEK AZ ÉLETBIZTOSÍTÁS
GAZDAGOK ÉS SZEGÉNYEK
KÖZÖTT EGYARÁNT?**

Az életbiztosítás népszerűségének titka a szerződés szövegének határozott voltában rejlik, és abban, hogy mindenki biztos arról, hogy a biztosítási összeg biztosan és gyorsan kiutaltatik.

Ugyanis meg van határozva, hogy mennyi összeg utalandó ki halálesetkor; hasonlóképpen a befizetési járulékok is meg vannak állapítva és a szerződésnek alkatrészét képezi s azért soha nem emelhető. Mikor egyszer egy ilyen kötvény aláíratik, az ügy el van intézve, biztos és a tételekre támaszkodhatunk.

Az életbiztosítás tehát "ingatlan" vagyont létesít az embernek, mely halálesetkor azonnal érvényesíthető, kézbe vehető. A szegény embernek, vagy az átlagos egyén számára az életbiztosítás képezi a legegyszerűbb módot arra, hogy pénzbeli birtokhoz jutassa hátramaradott szeretteit.

Szükséges az, hogy az ember birion birtokkal? Csak néhány ember van, kikre nem támaszkodna valaki, és minden embernek tanácsos, kinek vannak rátámaszkodó hozzátartozói, hogy hagyjon hátra annyi birtokot szeretteire, amennyit csak tud, azoknak segítségére. Mindig kerülnek kifizetésre váró adósságok és elintézendő temetkezési költségek, valamint folyó kiadások az ügyek intézésének és az elhelyezkedésnek ideje alatt. Igazolhatja-e magát bárki is aval szembe, hogy a szomorú órákat még nehezebbé teszi a val hogy szegénységgel is terheli

~~~~~

Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és**Boldog Új Évet kíván e lap olvasóinak****A Nyomdaszemélyzet.**

~~~~~

Fényképét

valaki valahol akarja

Varga Imre

FÉNYKÉPÉSZ

309. Genesee and Beatty Street,

TRENTON, N. J.

Telephone: 7—5780-W.

azokat, akik megvédésére ő többé nem vállalkozhatik? Mindnyájan egyhangulag így felelnek: "Határozottan nem!" És ennek elkerülésére a legegyszerűbb mód az, ha vásárol egy biztosítási kötvényt (policy).

És miért nem venne egy biztosítási kötvényt olyan társulattól, melyet az Ön baptista testvérei mondanak magukénak és ők irányítják? Teljes törvényszerűséggel dolgozva, kiállíthat bármilyen természetű kötvényeket ez a társulat, és azonkívül nagy tőkefőlösege — 120%-es fizetőképessége. Olyan erős, mint a legerősebb aztán évről-évre gyarapszik. Fel-szólítjuk, hogy legyen taggá. Ir-jon nekünk, bejelentve születési idejének évét, hónapját és napját, és mi leadjuk ajánlatunkat olyan kötvényre, mely legjobban megfelel az Ön korához. Érv millió (1.000.000) dollárnál többet fizettünk ki a megalapítás — 1883 — óta.

**GERMAN BAPTISTS' LIFE
ASSOCIATION, BUFFALO, N. Y.**

— ÜGYKEZELŐINK: —

Chermaz Ferenc, Buffalo, N. Y.
Péntek József, Homestead, Pa.
Nyul Pál, Trenton, N. J.
Rev. Fazekas János, — Philadel-
phia, Pa.Honescko József, New Brunswick
N. J.Meyers Lajos, Cleveland, Ohio.
Balogh István, Chicago, Ill.
Tamás Lajos, East Chicago, Ill.
Rev. Botka József, Elyria, Ohio.
Fanchal Dénes, Detroit, Mich.
Gere András, Cleveland, Ohio.
ass Imre, Youngstown, O.